

Republika Hrvatska
Općinski sud u
Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Rijeci, po sutkinji toga suda Tini Ružić Škrobonja kao sucu pojedincu uz sudjelovanje Doris Tolić kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv okrivljenika Ivana Luketine zbog kaznenog djela iz čl. 212. i dr. Kaznenog zakona („Narodne novine“ br. 125/11., 144/12., 56/15., 61/15. – dalje u tekstu: KZ/11), povodom optužnice Općinskog državnog odvjetništva u Rijeci posl. br. K-DO-44/17-XXVI (dalje u tekstu : ODO Rijeka) od 23. kolovoza 2017., nakon zaključene javne rasprave održane 22. svibnja 2026. u nazočnosti okrivljenika, zamjenika branitelja okrivljenika Tihane Sančanin odvjetničke vježbenice kod odvjetnika Antona Denone odvjetnika iz Rijeke, te zamjenice Općinske državne odvjetnice u Rijeci Anamarije Šubat Ivanac, 27. svibnja 2026. izrekao je i javno objavivši

p r e s u d i o j e

I. Okrivljenik Ivan Luketina, OIB: 33486772923, sin Ivana i Delfe rođene Kustura, rođen 17. rujna 1961. u mjestu Pidriš, Republika Bosna i Hercegovina, sa prebivalištem u Velom Lošinj, Vladimira Gortana 27, državljanin Republike Hrvatske, po zanimanju ugostitelj, zaposlen, bez primanja (zaposlen u supruginom OPG-u u kojem nema prihoda), sa završenom srednjom ugostiteljskom školom u četverogodišnjem trajanju, suvlasnik kuće u ½ dijela kuće na adresi prebivališta, oženjen, otac troje punoljetne djece, vojsku služio u JNA 1980.-1981. u Sarajevu, sudionik Domovinskog rata od 1991.-1992., vojni čin poručnik, odlikovan spomenicom Domovinskog rata, neosuđivan,

k r i v j e

što je

u vremenskom periodu od 26. siječnja 2016. pa do 28. kolovoza 2016., u Velom Lošinj, znajući da je objekt u uvali Pljeski kč. br. 710 k.o. Veli Lošinj, rješenjem Regionalnog zavoda za zaštitu spomenika kulture od 29. srpnja 1997. proglašen spomenikom kulture i bez pravomoćne građevinske dozvole protivno čl. 61. b Zakona

o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara te protivno čl. 106. st. 1. Zakon o gradnji (NN 153/13), nakon što je 26. siječnja 2016. inspekcijskim nadzorom utvrđeno da je objekt u potpunosti srušen te da se gradi novi objekt koji nije u skladu sa glavnim projektom i bez pravomoćne građevinske dozvole te postavljen službeni znak o obustavi građenja, skinuo navedeni službeni znak i izgradio građevinu koja odstupa od glavnog projekta "DV Projekt" d.o.o. Mali Lošinj broj elaborata 11/15-A, odobrenog od strane Konzervatorskog odjela u Rijeci, te na taj način bez odobrenja u potpunosti srušio ruševni objekt pod zaštitom Konzervatorskog odjela, te napravio jednu etažu ispod kote terena, te iznad kote terena izgradio kamene zidove natkrivene jednostrešnim krovom,

dakle, protivno propisima gradio građevinu u području koje je propisom i odlukom nadležnog tijela proglašeno zaštićenim kulturnim dobrom,

dakle, skinuo službeni znak koji je ovlaštena službena osoba stavila radi osiguranja prostora,

čime je počinio kazneno djelo protiv okoliša – protupravnom gradnjom, opisano i kažnjivo po čl. 212. KZ/11 i kazneno djelo protiv javnog reda – skidanjem i povredom službenog pečata i znaka, opisano i kažnjivo u čl. 317. st. 1. KZ/11,

II. Okrivljeniku Ivanu Luketini se za gornja kaznena djela utvrđuju sljedeće kazne:

- za kazneno djelo iz čl. 212. KZ/11, a na temelju čl. 212. KZ/11 uz primjenu čl. 51. st. 1. KZ/11 kazna zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci,
- za kazneno djelo iz čl. 317. st. 1. KZ/11, a na temelju čl. 317. st. 1. KZ/11 uz primjenu čl. 51. st. 1. KZ/11 kazna zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci,

pa se na temelju čl. 212. i čl. 317. st. 1. KZ/11, a uz primjenu čl. 51. st. 1. i 2. KZ/11 okrivljenik Ivan Luketina

o s u đ u j e

na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine.

III. Na temelju odredbe članka 56. stavka 1. do 3. KZ/11, okrivljeniku se izriče uvjetna osuda, tako da se izrečena kazna zatvora od 1 (jedne) godine neće izvršiti ukoliko isti u roku od 3 (tri) godine ne počinu novo kazneno djelo.

IV. Na temelju čl. 148. st. 6. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne Novine" broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12., 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 130/20., 80/22. i 36/24., dalje : ZKP/08) okrivljenik Ivan Luketina oslobađa se od obveze plaćanja troškova kaznenog postupka u cijelosti.

Obrazloženje

1. U uvodno naznačenoj kazneno pravnoj stvari, ODO Rijeka podiglo je optužnicu pod brojem K-DO-44/17-XXVI od 23. kolovoza 2017. protiv okrivljenika Ivana Luketine

zbog kaznenog djela protiv okoliša - protupravne gradnje, opisano i kažnjivo po čl. 212. KZ/11 i kaznenog djela protiv javnog reda - skidanja i povrede službenog pečata i znaka, opisano i kažnjivo po čl. 317. st. 1. KZ/11.

2. Pozvan na kaznenu odgovornost okrivljenik Ivan Luketina izjavio je da se ne smatra krivim.

3. Tijekom dokaznog postupka na raspravi održanoj 22. svibnja 2026. na temelju čl. 431. st. 1. toč. 8. ZKP/08 pročitani su iskazi svjedoka Vildane Žuže (list 152 i 153 spisa) i Duška Bogdanovića (list 153 spisa) sa zapisnika od 19. travnja 2023., Krešimira Lešića (list 156 i 157 i 251-252 spisa) i Almedine Hasić (list 157 i 158 spisa) sa zapisnika od 11. srpnja 2023. i 19. siječnja 2026. Nadalje, pročitana je i pregledana materijalna dokumentacija koja prileži spisu i to: zapisnik o inspekcijskom pregledu Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja, Uprave za inspekcijske poslove od 26. siječnja 2016. (list 7 i 8 spisa), fotografije (list 10, 11, 14, 43, 44 spisa), dopis Ministarstva kulture, Uprave za zaštitu kulturne baštine, Konzervatorskog odjela u Rijeci, od 1. ožujka 2016. (list 17 spisa), dopis Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja, Uprave za inspekcijske poslove od 22. ožujka 2016. (list 18 i 19 spisa), dopis Ministarstva kulture, Uprave za zaštitu kulturne baštine, Konzervatorskog odjela u Rijeci, od 1. travnja 2016. (list 20 spisa), rješenje Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja, Uprave za inspekcijske poslove od 15. travnja 2016. (list 21 do 25 spisa), izvod iz prostornog plana uređenja Grada Malog Lošinja (list 26-28 spisa), zapisnik o inspekcijskom pregledu Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja, Uprave za inspekcijske poslove od 31. listopada 2016. (list 32 i 33 spisa), rješenje Regionalnog zavoda za zaštitu spomenika kulture od 25. srpnja 1977. (list 35 i 36 spisa), obavijest o bespravnoj gradnji od 28. siječnja 2016. s fotografijama (list 42-44 spisa), potvrda Ministarstva kulture, Uprave za zaštitu kulturne baštine, Konzervatorskog odjela u Rijeci, od 26. veljače 2016. (list 46 spisa), fotografije (list 48-57 spisa), presuda Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj 1 Usl-793/2016-17, od 27. veljače 2019. (list 154 spisa), presuda Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj 7 Usl-718/2017-14, od 15. ožujka 2019. (list 154 spisa), rješenje PGŽ, Upravni odjel za prostorno uređenje, graditeljstvo i zaštitu okoliša, Ispostava Mali Lošinj, od 23. svibnja 2023. (list 159 spisa), zapisnik o očevidu od 17. ožujka 2023. s fotografijama (list 159 spisa), rješenje Ministarstva kulture, Uprave za zaštitu kulturne baštine, Konzervatorskog odjela u Rijeci, od 21. svibnja 2019. s fotografijama (list 159 spisa), dopis Upravnog odjela za prostorno uređenje, graditeljstvo i zaštitu okoliša, Ispostave u Malom Lošinju od 06. svibnja 2024. (list 191 spisa), rješenje Upravnog odjela za prostorno uređenje, graditeljstvo i zaštitu okoliša, Ispostave u Malom Lošinju od 23. svibnja 2023. (list 193-197 spisa), dopis Uprave za zaštitu kulturne baštine konzervatorskog odjela u Rijeci od 24. svibnja 2024. (list 201 spisa) sa potvrdom od 26. veljače 2016. (list 203 spisa) i rješenje od 08. travnja 2016. (list 205-206 spisa).

4. Prije ispitivanja okrivljenika, a na završetku dokaznog postupka pročitani su izvaci iz kaznene evidencije za istog (list 260 spisa) te je reproducirana snimka prvog ispitivanja okrivljenika od 10. kolovoza 2017. (list 87 spisa), a s tim u vezi pročitani su i zapisnik o njegovom prvom ispitivanju od tog istog datuma (list 82-86 spisa) kod PP Mali Lošinj.

5. Iznoseći svoju obranu na raspravi pred sudom 22. svibnja 2026. (list 264 spisa) okrivljenik je naveo da je kod Krešimira Lešića i njegovog strica Lešića bio kao izvođač radova i da je radio po njihovim uputama; ono što su mu rekli on je radio. Nije izvodio radove do kraja i u jednom trenutku je otišao jer se nisu slagali. U nastavku je naveo da se radi o objektu u uvali Pljeski te da on nije mogao biti investitor jer je preko 20 godina blokiran te ga uzdržavaju žena i djeca. On je bio u jednom dijelu izvođač radova.

5.1. Iznoseći svoju obranu tijekom prethodnog postupka 10. kolovoza 2017. (list 82-87 spisa) kod PP Mali Lošinj, okrivljenik je naveo da je išao vidjeti objekt u dogovoru sa vlasnikom Krešimirom Lešićem i da je isti htio adaptirati. Tada je vidio taj objekt koji je bio djelomično devastiran i iznad objekta je bila nadstrešnica. Nakon što su se Krešimir Lešić i on dogovorili o adaptaciji tog objekta, Ivan Pavlić je u međuvremenu potpuno devastirao taj objekt i kamenu gromaču uz more te ju je premjestio tako da njemu ne ostavi prostora kako bi on mogao doći sa strojem ili materijalom. Ivan Pavlić je kameni objekt u potpunosti devastirao; za to postoje svjedoci, a da je tamo često bio prisutan Nikola Vidas, Franko Bonić i Krešimir Lešić kao vlasnik. Kada je on krenuo u adaptaciju objekta, morao je napraviti temelje prema projektu od "DV Projekta" d.o.o. kojeg su odobrili konzervatori, a po kojemu je on radio. Obzirom da je bio samo nasip, morao je ići dublje do tvrdog tla pa je htio napraviti spremište za vodu, a ne etažu. Čim je čuo da to ne smije raditi, vratio je objekt u prvobitno stanje i nastavio graditi po projektu od "DV Projekt" d.o.o. koji je imao odobrenje od konzervatora. Ne zna točno koliko je izgradio kada je došla građevinska inspekcija kojom prilikom on nije bio prisutan, koja je navodno stavila zabranu radova. Otišao je kod nje (ne navodi ime) sa papirima, pa ga je ona navodila da napravi neki drugi projekt, što je on napravio i što su odobrili konzervatori. Sve je vratio u prvobitno stanje pa ga je onda ona nagovorila da to nacrti i da će to proći; da će ona zvati konzervatore, pa je on onda dao "DV Projektu" da mu nacrti projekt, nakon čega to konzervatori nisu odobrili. On je podigao tužbu protiv nje na upravnom sudu i žalio se konzervatorima. On više nije išao vidjeti taj objekt; nije nastavio radove te nije vidio zabranu niti je njega to zanimalo jer je čekao da dobije odluku suda ili od konzervatora. Nakon što je ona prvi puta bila, on je još jedanput išao dole da bi osposobio strojeve koji su tamo ostali u kvaru da bi iste mogao izvući na cestu. U tom momentu je naišla pomorska policija koja je sve slikala i konstatirala da oni nisu ništa dirali osim da su servisirali strojeve. On je poslije čuo da je objekt izgrađen, ali ne zna tko je što izgradio. On nije otklanjao niti ignorirao nikakav znak zabrane građenja. On je stao u onom momentu kada je vidio da ništa ne ide. Nastavno je istaknuo da zna da je najveću devastaciju u tome svemu napravio Ivan Pavlić koji je devastirao taj objekt i dva zemljišta koji su pod zaštitom kulture.

6. Svjedokinja Vildana Žuža ispitana na raspravi održanoj 19. travnja 2023. (list 152-153 spisa) navela je da u cijelosti ostaje kod svog iskaza kojeg je dala tijekom prethodnog postupka kod ODO Rijeka 24. veljače 2017. (list 40-41 spisa).

Posebno je istaknula da je u međuvremenu 4. ožujka 2019. zaprimljena presuda Upravnog suda, poslovni broj: 1 Usl-793/2016-27 od 27. veljače 2019., kojom je njezino rješenje poništeno i predmet je vraćen na ponovni postupak. Nakon što je njezino rješenje poništeno, ona nije više izlazila na teren i ne zna u kakvom je sve stanju.

Na upit branitelja okrivljenika odgovorila je da je u odnosu na predmetnu nekretninu izvođač radova bio Ivan Luketina, dok je investitor bio Krešimir Lešić.

Na upit ODO Rijeka iskazala je da prema njezinim saznanjima taj predmet ima u radu voditeljica Upravnog odjela za prostorno uređenje, graditeljstvo i zaštitu okoliša, Ispostava Mali Lošinj, Almedina Hasić. Prema njezinim saznanjima taj objekt je u postupku legalizacije. Nakon što je njezino rješenje poništeno presudom Upravnog suda, ona u tom predmetu više nije postupala.

6.1. Ispitana u prethodnom postupku pred ODO Rijeka 24. veljače 2017. (list 40-41 spisa), svjedokinja Vildana Žuža iskazala je da je ona ustvrdila da okrivljenik ima projekt koji je sam po sebi usuglašen sa Zakonom o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara. Okrivljenik je dobio potvrdu od Konzervatorskog odjela da je taj objekt u suglasju sa zakonom. Ona je izlaskom na teren ustvrdila da se investitor "Luketina graditeljstvo" d.o.o. u vlasništvu okrivljenika ne pridržava projekta odobrenog od strane Konzervatorskog odjela. Napomenula je da njoj prilikom uviđaja okrivljenik nije predao glavni projekt jer je na terenu bio sin okrivljenika, Martin Luketina. Okrivljenik je naknadno pristupio u Ured inspekcije i njoj dostavio taj glavni projekt. Nakon što je izvršila uvid u projekt je ustvrdila da radovi u uvali Pljeski odstupaju od projekta. Istaknula je da se objekt koji se nalazio u uvali Pljeski inače nalazio u Registru kulturnih dobara RH te da isti po glavnom projektu nije smio biti srušen već samo saniran; okrivljenik nije imao dozvolu za uklanjanje objekta pod posebnom kulturnom zaštitom i za izgradnju novoga. Okrivljenik je u potpunosti uklonio spomenik kulture, što nije smio učiniti po glavnom projektu. Taj objekt se nalazi 50-ak metara od mora na poljoprivrednom zemljištu i nije na prostoru pomorskog dobra. Okrivljeniku je dostavljeno rješenje o obvezi uklanjanja bespravno izgrađene građevine. Da je okrivljenik gradio sukladno glavnom projektu i da nije izlazio iz gabarita, tada da investitoru ne bi trebala građevinska dozvola, međutim obzirom da je investitor izgradio u potpunosti novu građevinu za istu mu je trebala građevinska dozvola. Da su utvrdili da je okrivljenik napravio jednu etažu ispod kote terena što nije bilo predviđeno glavnim projektom i da je isti izgradio cijelu etažu, odnosno kamene zidove natkrivene jednostrešnim krovom. 13. veljače 2017. izašla je na teren zajedno sa kolegama Romanom Ledinakom, Borislavom Damjanićem i Igorom Rabakom te su oni zajedno ustvrdili da nije postupljeno po rješenju od 15. travnja 2016.; bespravno izgrađena građevina nije bila srušena iako je uz građevinu i dalje stajala službena oznaka "zatvoreno gradilište". Ona je znak "zatvoreno gradilište" zatekla odloženog na zemlji pokraj objekta te je isti podigla i prislonila na objekt. Posebno je istaknula da je nakon prvog očevida 26. siječnja 2016., ona zatvorila gradilište posebnom službenom oznakom, nakon čega je gradnja bila nastavljena. Vlasnik terena na kojem je izgrađena bespravna građevina je Krešimir Lešić koji je zajedno sa okrivljenikom pokrenuo upravni spor protiv rješenja od 15. travnja 2016.

7. Svjedok Duško Bogdanović ispitan na raspravi održanoj 19. travnja 2023. (list 153 spisa) naveo je da okrivljenika poznaje godinama jer žive u istom mjestu. Da je prije više godina sa okrivljenikom otišao izmjeriti ruševinu u uvali Pljeski na Velom Lošinju da je ponovo grade jer je bila devastirana; da je sve zaraslo i da je bila makija. Oni su drugi put bili na istom mjestu par mjeseci kasnije jer su još nešto trebali izmjeriti i tamo je bilo porazbacano kamenje i ostalo, time da ne zna tko je to rušio. Nakon toga, godinama nije bio u toj uvali. Ne zna je li okrivljenik vlasnik toga ili nije.

Na upit branitelja okrivljenika istaknuo je da on nema građevinsku firmu. Ne zna tko je trenutno vlasnik te predmetne čestice, da je došla cesta, voda i struja pa da ih ima puno.

Na pitanje okrivljenika odgovorio je da kada su okrivljenik i on došli tamo prvi puta da je bilo srušeno, da je kamen bio na zemlji, da to pada čim padne kiša, da je bilo razasuto, a da je drugi puta bilo još više srušeno, s tim da je bio neki zid; misli da je bio svježe izgrađen jer se stare gromače vide.

Na pitanje ODO Rijeka iskazao je da je on bio tamo kao građevinar; ne zna u kojem je svojstvu tamo bio okrivljenik: oni su došli izmjeriti što je trebalo izmjeriti radi izrade ponude, ali ne zna za koga. Nastavno je odgovorio da mu je poznata osoba Krešimir Lešić te ne zna ima li isti veze sa tom parcelom.

8. Svjedok Krešimir Lešić ispitan na raspravi održanoj 11. srpnja 2023. (list 156-157 spisa) iskazao je da je on vlasnik predmetnog objekta te da okrivljenika poznaje jer je on bio prijatelj okrivljenikovog pokojnog oca. Saznao je da se vodi postupak oko zabrane radova, rušenja spomenika kulture u uvali Pljeski na Velom Lošinju te je pokrenuo postupak za zaštitu svoje imovine. Radi se o nekretnini koja je spomenik kulture pa se on obratio konzervatoru u Rijeci i tada je shvatio da građevinska inspekcija ima namjeru srušiti njegovu nekretninu pa se zbog toga obratio konzervatoru koji je odbio izdati dozvolu za rušenje objekta na kč. br. 710 k.o. Veli Lošinj. U međuvremenu je zatražio ishodovanje građevinske dozvole i akta o legalizaciji, što Zakon o zaštiti kulturnih dobara traži od njega kao vlasnika objekta. U rujnu 2014. na javnom natječaju Grada Mali Lošinj kupio je predmetnu nekretninu, koja je u tom trenutku kao i nakon njegove kupnje bila u posjedu treće osobe. On nije ni u jednom trenutku sudjelovao kod vršenja građevinske inspekcije predmetne nekretnine.

Na pitanje branitelja okrivljenika odgovorio je da mu nije poznato je li okrivljenik bio investitor gradnje u predmetnoj uvali.

Na pitanje ODO Rijeka iskazao je da ne može kronološki odrediti tko je ishodio glavni projekt od Konzervatorskog odjela prije početka radova. Glavni projekt je glasio na rekonstrukciju ruševine. Što se dogodilo na tom terenu 2016. on zna samo iz podataka iz službenih spisa jer tada fizički nije odlazio na teren, pa iz tih razloga ima saznanja da je tamo bila nekakva gradnja. On nema dozvolu za uklanjanje tog objekta takav kakav je bio 2016. Od 2014. do 2020. razlika je drastična i on nije fizički odlazio tamo nekoliko godina. Nije mu poznato što je 2016. napravljeno na tom terenu jer fizički nije odlazio tamo. U vezi inspekcije njemu je poznato iz spisa da je bila gđa Žuža. On nije ishodio građevinsku dozvolu. Sada je na tom terenu kućica sa krovom, prizemnica, s tim da ispod terena nema nikakve etaže. Ne zna je li tada postojala etaža ispod terena jer nije odlazio na teren. Istaknuo je da je u zemljišnim knjigama upisana gospodarska zgrada, 1869. ili 1870.; ne zna točno i da je na talijanskom jeziku. Njemu je poznato samo iz spisa da je inspekcija 2016. zabranila izvođenje radova.

8.1. Svjedok Krešimir Lešić dodatno ispitan na raspravi održanoj 16. siječnja 2026. (list 251-525 spisa) naveo je da se on sjeća da je u prethodnom postupku rekao da okrivljenik nije bio investitor, ali da sada izričito navodi da je investitor bio njegov stric Zvonimir Lešić koji je preminuo u prosincu 2023. Iskazao je da u cijelosti ostaje kod svog iskaza kojeg je dao pred sudom na raspravi održanoj 11. srpnja 2023. (list 156-157 spisa) uz ovo što je sada naveo.

Na upit branitelja okrivljenika odgovorio je da je osim okrivljenika na predmetnoj nekretnini bilo još i drugih osoba; misli da su to bili neki Albanci koji su izvodili građevinske radove vezane za kamen i to je bilo u periodu od siječnja do kolovoza 2016., a on to zna iz spisa.

Na upit ODO Rijeka odgovorio je da on okrivljenika poznaje još iz djetinjstva; da zna da se bavi ugostiteljstvom i da čak nije niti znao da se bavi građevinom. On je i dalje vlasnik predmetne kućice. Ne sjeća se je li se obratio konzervatorskom odjelu prije započinjanja bilo kakvih radova. Danas za tu nekretninu piše da je riječ o gospodarskoj zgradi, a namjena se može mijenjati isključivo građevinskom dozvolom, on je koristi kao gospodarsku zgradu. On tu nekretninu koristi za spremanje alata i ostalih stvari jer se oko te nekretnine nalazi još 100 tisuća kvadrata njegovog prostora – zemljišta. Nadalje je naveo da je njegov stric živio u srednjoj Bosni i na Malom Lošinj te da je do 1998., 1999. imao prebivalište na Lošinj. Nakon smrti njegovog oca njegov stric još više vremena provodio na Lošinj, a njegov otac je bio građevinski investitor kao i njegov stric i oni su izgradili preko 100 stanova na Cresu i Lošinj. Njegova teta ima kuću na Lošinj i ne zna što bi bilo sporno da je njegov stric bio investitor na Lošinj.

9. Svjedokinja Almedina Hasić ispitana na raspravi održanoj 11. srpnja 2023. (list 157-158 spisa) iskazala je da je voditeljica Upravnog odjela za prostorno uređenje, graditeljstvo i zaštitu okoliša PGŽ, Ispostava Mali Lošinj te da je obrađivala zahtjev podnositelja Krešimira Lešića, vezano za kč. br. 710, k.o. Veli Lošinj, uvala Pljeski, glede zahtjeva za legalizaciju. Taj su postupak obradili te je glede tog zahtjeva podnositelj odbijen prvostupanjskom odlukom. Krešimir Lešić je zahtjev za legalizaciju podnio 22. svibnja 2018., s tim da je prema čl. 32. Zakona o legalizaciji nebitno da li je osoba koja podnosi zahtjev vlasnik nekretnine ili ne, dok je u konkretnom slučaju vlasnik nekretnine bio ujedno i podnositelj zahtjeva za legalizaciju.

Na upit ODO Rijeka odgovorila je da je Krešimir Lešić odbijen sa zahtjevom jer je kolegica 2018. napravila službeni bilješku iz koje proizlazi da ta zgrada čija se legalizacija traži nije bila vidljiva na digitalnoj orto-foto karti 2011., već je tada 2011. bila vidljiva ruševina. Tada je izvršen upit Državnom inspektoratu u smislu da li se vode kakvi postupci, na koji upit su 14. rujna 2018. odgovorili tako da su dostavili preslike rješenja i zapisnika vezano za okrivljenika i fotografije inspekcije. 17. ožujka 2023. je s njihove strane izvršen očevid na licu mjesta te je utvrđeno da zgrada koja je sačinjena odgovara snimci stanja kojeg je podnositelj legalizacije dostavio, s tim da na istima nije bilo podruma, odnosno podzemne etaže te da je ta zgrada koju su oni utvrdili očevidom nastala nakon 2011., s tim da Zakon o legalizaciji legalizira samo one zgrade koje su vidljivi na orto-foto karti do 21. lipnja 2011. Potom je podnositelj zahtjeva dostavio uvjerenja Državne geodetske uprave te je na foto-orto kartama vidljivo da ta zgrada postoji u lipnju 2011. Oni su nakon toga sve istražili te su utvrdili da je u lipnju 2011. na tom mjestu bila ruševina pa su na temelju svega utvrđenog donijeli 23. svibnja 2023. rješenje kojim su odbili zahtjev Krešimira Lešića za legalizaciju predmetne nekretnine jer su utvrdili da su do 2011. postojali samo zidovi zgrade bez krova, ruševina. Na daljnje pitanje vezano uz kontakt s predstavnicima Ministarstva kulture obzirom na svojstvo tog objekta i njegov status odgovorila je da su u spisu imali o tome neku potvrdu; ona ne zna kakvo je svojstvo taj objekt imao 2011., ali da je podnositelj zahtjeva rekao da se radi o zaštićenom objektu iako ona pregledom spisa koje posjeduje nije mogla pronaći takvu potvrdu.

Na upit branitelja navela je da rješenje koje je priložila u spis nije pravomoćno jer je uložena žalba.

10. Iz pročitane i pregledane materijalne dokumentacije koju sud u cijelosti prihvaća kao istinitu i vjerodostojnu jer ista nije ničim dovedena u pitanje, utvrđeno je u bitnome kako slijedi :

-iz zapisnika o inspekcijskom pregledu Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja, Uprave za inspekcijske poslove, Klasa: UP/I 362-02/16-02, Ur.broj: 53107-1-3-2-16-1 od 26. siječnja 2016. (list 7 i 8 spisa), utvrđeno je da se je isti provodio na lokaciji između uvale Balvanida i rta Korna uz sudjelovanje građevinske inspektorice Vildane Žuža, nazočnih djelatnika PPP Rijeka i djelatnika TD Luketina graditeljstvo d.o.o. Martina Luketine kako vrši iskope za cisternu uz objekt koji je izgrađen tloc. vel. 7 x 5 m (AB ploča sa započetom izgradnjom zidova) uz koju ploču se nalazi zemljani materijal visine 2,00 m. Iz pregleda i nalaza proizlazi da gradilište nije bilo označeno propisanom gradilišnom tablom i da nema gl. projekta. Iz provedenog očevida proizlazi da je gradilište zatvoreno postavljanjem posebne službene oznake;

-iz fotografija (list 10-11, 14, 43 i 44 spisa) utvrđeno je da se ne istima nalazi gradilište sa bagerima, spremnicima bijele boje, drvena konstrukcija uz obalno područje, katalog bespravne gradnje 2016. Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja, Uprave za inspekcijske poslove od 26. siječnja 2016. na kojem se vidi drevna konstrukcija uz koju je obložen niži kameni zid i mreža za armiranje iza koje se nalazi službeni znak 'zatvoreno gradilište' (kao investitor navedeno je TD Luketina graditeljstvo d.o.o. na građevini Pljeski, kč. br., 710 k.o. Veli Lošinj), katalog bespravne gradnje 2016. Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja, Uprave za inspekcijske poslove od 31. listopada 2016. na kojem se vidi prednji dio kamenog objekta sa krovijem i sa dvoje zatvorenih vrata pri čemu je na jednim vratima postavljena posebna službena oznaka "zatvoreno gradilište";

-iz dopisa Ministarstva kulture, Uprave za zaštitu kulturne baštine, Konzervatorskog odjela u Rijeci, klasa: 612-08/15-23/1059, ur. br.: 532-04-02-11/11-16-6 od 1. ožujka 2016. (list 17 spisa) utvrđeno je da je isti upućen Ministarstvu graditeljstva i prostornog uređenja, Upravi za inspekcijske poslove, a u kojem se navodi da se dostavlja preslika Potvrde (br. klasa: 612-08/15-23/1059, ur.br.: 532-04-02-11/11-16-5) od 26. veljače 2016. kojom je odobrena izgradnja projekta investitora Ivana Luketine prema Glavnom projektu "DV Projekt" d.o.o. iz Malog Lošinja, O. Ostromana 1, broj elaborata 11/15-A od veljače 2015. Nadalje iz istog dopisa proizlazi da sve dijelove predmetne građevine u izgradnji koji odstupaju od odobrenog Glavnog projekta treba ukloniti te da izgradnju predmetnog zamjenskog objekta treba u cijelosti izvesti u skladu sa Glavnim projektom;

-iz dopisa Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja, Uprave za inspekcijske poslove, klasa: UP/I-362-02/16-02/63, ur.br.: 531-07-1-3-2-16-07/VŽ od 22. ožujka 2016. (list 18-19 spisa) utvrđeno je da je isti upućen Ministarstvu kulture vezano za započetu izgradnju zamjenskog objekta u uvali Pljeska, s tim da se traži suglasnost za donošenje rješenja o uklanjanju prema čl. 34. st. 1. Zakona o građevinskoj inspekciji, a nastavno se ističe da glavni projekt "DV projekt" d.o.o. iz Malog Lošinja, O. Ostromana 1, broj elaborata 11/15-A od veljače 2015. ne odgovara stvarnom stanju na terenu glede visinskih kota i radova koji su se izveli na č. zgr. 710 k.o. Veli Lošinj te da je na mjestu uklonjenog kamenog objekta izvedeno zasjecanje terena i da je na dubini ispod kote terena cca 2,0 m izvedena horizontalna A.B. ploča što nije prikazano u

glavnom projektu. Također iz očevida izvršenog 26. siječnja 2016. proizlazi da su se izveli radovi na izgradnji A.B. zidova na A.B. ploči tloc. vel. 7,0 x 5,0 m koja je na koti terena cca 2,5 m iznad okolnog terena;

-iz dopisa Ministarstva kulture, Uprave za zaštitu kulturne baštine, Konzervatorskog odjela u Rijeci, klasa: 612-08/15-23/1059, ur.br.: 532-04-02-11/11-16-8 od 1. travnja 2016. (list 20 spisa) utvrđeno je da je isti upućen Ministarstvu graditeljstva i prostornog uređenja, Upravi za inspekcijske poslove, a isti sadrži suglasnost za donošenje rješenja o uklanjanju svih nezakonitih izgrađenih dijelova i elemenata izgradnje objekta na k.č. 710 k.o. Veli Lošinj koji odstupaju od Glavnog projekta "DV Projekt" d.o.o. iz Malog Lošinja, O. Ostromana 1, broj elaborata 11/15-A od veljače 2015.;

-iz rješenja Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja, Uprave za inspekcijske poslove, klasa: UP/I-362-02/16-02-63, ur. br. 531-07-1-3-2-16-09/VŽ od 15. travnja 2016. (list 21 do 25 spisa) utvrđeno je da je investitoru "Luketina graditeljstvo" d.o.o. u vlasništvu okrivljenika naređeno uklanjanje objekta tloc. vel. 7,40 x 5,0 m sa zatrpanom etažom i započetom izgradnjom betonskih zidova obloženih kamenom na A.B. ploči dim. 7,40 x 5,0 m u uvali Pljeski na k.č. zgr. 710 k.o. Veli Lošinj jer je objekt izgrađen bez građevinske dozvole i na području koje nije građevinsko te iz istog proizlazi da je obustavljeno građenje na istoj katastarskoj čestici jer je utvrđeno da glavni projekt "DV projekt" ne odgovara stvarnom stanju na terenu, investitor "Luketina graditeljstvo" d.o.o. počinio je povredu iz čl. 106. st. 1. Zakona o gradnji (NN br. 153/13) prema kojem se građenju građevine može pristupiti samo temeljem pravomoćne građevinske dozvole;

-iz zapisnika o inspekcijskom pregledu Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja, Uprave za inspekcijske poslove, klasa: UP/I 632-02/16-02/63, ur.br.: 531-07-1-3-2-16-12 na k.č. 710 k.o. Veli Lošinj u uvali Pljeski od 31. listopada 2016. (list 32 i 33 spisa) utvrđeno je da je obavljen inspekcijski nadzor u prisustvu građevinske inspektorice Vildane Žuže uz nazočnost djelatnika PPP Rijeka iz kojeg proizlazi da je izgradnja objekta od kamena dovršena u cijelosti i da se nije poštivao znak zabrane gradnje koji je na gradilištu postavljen 26. siječnja 2016. Nadalje utvrđeno je da je objekt dovršen u cijelosti na način da su na prednjoj fasadi kamenog objekta ugrađena dvojna vrata (visine 2,20 m i širine 1,93 m); da je na sjeverozapadnoj fasadi ugrađen jedan prozor; da su na jugoistočnoj strani fasade ugrađena jednokrilna vrata i jedan prozor; da je na sjeveroistočnoj strani objekta ugrađen horizontalni i vertikalni oluk i da na tom dijelu objekta nema nikakvih otvora te da je objekt natkriven krovom sa kupom kanalicama (visine 2,85 do 4,42 m). Objekt je izgrađen na nasutom terenu na visini od 2,20 m od kote prirodnog terena. Iz istog proizlazi da u objektu tijekom inspekcijskog nadzora nije nitko zatečen i da je gradilište ponovno zatvoreno postavljanjem posebne službene oznake jer je očevidom utvrđeno da je prethodno postavljen znak zabrane daljnje gradnje uklonjen i da se nastavilo sa gradnjom. U zapisnik je unesena napomena iz koje proizlazi da je investitor "Luketina graditeljstvo" d.o.o. zaprimilo 02. svibnja 2016. rješenje Uprave za inspekcijske poslove kojim mu je naređeno da u roku od 8 dana ukloni objekt tloc. vel. 7,40 x 5,0 m sa zatrpanom etažom i započetom izgradnjom betonskih zidova obloženih kamenom;

-iz dopisa Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja, 28. siječnja 2016. (list 42 spisa) utvrđeno je da je nekretnina č.zgr.710 proglašena spomenikom kulture potpuno

uklonjena od strane vlasnika, te da se sada izvode radovi vjerojatno za izgradnju potpuno novog objekta bez valjane dozvole izdane od strane nadležnog tijela. U privitku se dostavljaju fotografije opisane pod al. 2. ove točke ;

-iz potvrde Ministarstva kulture, Uprave za zaštitu kulturne baštine, Konzervatorskog odjela u Rijeci, klasa: 612-08/15-23/1059, ur.br.:532-04-02-11/11-16-5 od 26. veljače 2016. (list 46 spisa) utvrđeno je da je glavni projekt "DV projekt" d.o.o. investitora Ivana Luketine za izgradnju spremišta na k.č. 710 k.o. Veli Lošinj izrađen u skladu s odredbama Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara;

-iz dopisa od 29. kolovoza 2016. (list 48-57 spisa) sačinjenog od strane PPP Rijeka, utvrđeno je da je 28. kolovoza 2016. uočen u uvali Pljeski na k.č. 710 k.o. Veli Lošinj izgrađen građevinski objekt te da je službena oznaka "zatvoreno gradilište" uklonjena; da je na samom objektu postavljen krov prekriven crijepom, da su postavljeni oluci i da su betonski zidovi obloženi kamenom, s tim da je iz prilježnih fotografija razvidan izgrađeni kameni objekt uz obalno područje;

-iz presude Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj 1 Usl-793/2016-27, od 27. veljače 2019. (list 154 spisa) utvrđeno je da je poništeno rješenje Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja Republike Hrvatske, Uprave za inspekcijske poslove, Područne jedinice u Rijeci, Odjela Primorsko-goranske županije, klasa: UP/1-362-02/16-02/63, ur.br.: 531-07-1-3-2-16-09/VŽ od 15. travnja 2016. te da je predmet vraćen na ponovni postupak;

-iz presude Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: Usl-718/2017-14, od 15. ožujka 2019. (list 154 spisa) utvrđeno je da je poništeno rješenje Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja Republike Hrvatske, Uprave za inspekcijske poslove, Područne jedinice u Rijeci - Odjela Primorsko-goranske županije, klasa: UP/1-362-02/16-02/63, ur.br.: 531-07-1-3-2-16-09/VŽ od 06. travnja 2017. te da je predmet vraćen na ponovni postupak;

-iz rješenja PGŽ-a, Upravnog odjela za prostorno uređenje, graditeljstvo i zaštitu okoliša, Ispostava Mali Lošinj, klasa: UP/I-361-03/18-14/34, ur. br.: 2170-03-05/10-23-17 od 23. svibnja 2023. (list 159, 193-197 spisa) utvrđeno je da je odbijen zahtjev Krešimira Lešića za donošenjem rješenja o izvedenom stanju za nezakonito izgrađenu jednostavnu zgradu izgrađenu na zgr. 710, k.o. Veli Lošinj;

-iz zapisnika o očevidu, Klasa: UP/I 361-03/18-14/34, Ur. br.: 2170-03-05/13-23-8 od 17. ožujka 2023. s fotografijama (list 159 spisa) proizlazi da se na kč. zgr. 710 k.o. Veli Lošinj nalazi tlocrtna dimenzija prizemlja i visina do sljemena i vijenca koja odgovara Iskazu površina, da se radi o stambenoj zgradi te da je zgrada izgrađena nakon 21. lipnja 2011. Potom iz fotografija razvidan je kamenom obloženi prednji dio objekta sa otvorenom terasom iznad koje se nalazi nadstrešnica, a do koje terase je prilaz makadamskim putem, te se i sa stražnje strane kamenog objekta nalazi terasa. Nadalje, iz fotografija razvidna je unutrašnjost kamenog objekta koja se sastoji od jedne prostorije u kojoj se nalazi kupaonica, jedne prostorije u kojoj se nalazi dnevni boravak, blagovaonski stol i kuhinja te se iz iste te prostorije stepenicama pristupa potkrovlju u kojem se nalazi prostorija sa krevetom.

-iz rješenja Ministarstva kulture, Uprave za zaštitu kulturne baštine, Konzervatorskog odjela u Rijeci, klasa: UP/I 612-08/17-04/0991, ur.br.: 532-04-02-11/9-19-6 od 21. svibnja 2019. s fotografijama (list 159 spisa) utvrđeno je da Krešimiru Lešiću nije izdano prethodno odobrenje za rušenje građevinskog objekta na k.č. zgr. 710 k.o. Veli Lošinj i da nezakonito izgrađene dijelove i elemente građevinskog objekta na k.č. zgr. 710 k.o. Veli Lošinj treba ukloniti. Iz istog rješenja proizlazi da građevinski objekt na k.č. zgr. 710 k.o. Veli Lošinj treba rekonstruirati sukladno Potvrdi (klasa: 612-08/15-23/1059, ur.br.: 532-04-02-11/11-15-2) od 11. ožujka 2015. ili prema Rješenju (klasa: UP/I 612-08/17-04-0991, ur.br.: 532-04-02-11/11-17-2) od 17. svibnja 2017. Iz tri fotografije razvidna je pozicija predmetnog objekta;

-iz dopisa Upravnog odjela za prostorno uređenje, graditeljstvo i zaštitu okoliša, Ispostave u Malom Lošinju, klasa: 361-01/24-02/29, ur.br.: 2170/1-03-05/1-24-2 od 06. svibnja 2024. (list 191 spisa) utvrđeno je da je glavni projekt koji je izrađen po projektantu Dragi Vučemilu iz tvrtke "DV projekt" d.o.o., elaborat 11/15-A, od veljače 2015. predložen prilikom postupanja građevinske inspekcije;

-iz dopisa Uprave za zaštitu kulturne baštine konzervatorskog odjela u Rijeci, klasa: 612-08/24-13/0055, ur.br.: 532-04-02-11/9-24-2 od 24. svibnja 2024. (list 201 spisa) sa potvrdom, klasa: 612-08/15-23/1059, ur.br.: 532-04-02-11/11-16-5 od 26. veljače 2016. (list 203 spisa) utvrđeno je da je potvrda datirana 26. veljače 2016. i da je rješenjem od 8. travnja 2016. odbijen projekt istog investitora i gotovo iste oznake (projekt tvrtke "DV projekt" d.o.o. iz Malog Lošinja, broj elaborata 11/15-A od veljače 2015. te da je projektant oznaku izmijenio samo apostrofom uz slovo "A"). Iz potvrde proizlazi da je glavni projekt tvrtke "DV Projekt" d.o.o. iz Malog Lošinja, O. Ostromana 1, broj elaborata 11/15-A od veljače 2015, investitora Ivana Luketine iz Velog Lošinja, V. Gortana 27, za izgradnju spremišta na k.č. 710 k.o. Veli Lošinj, izrađen u skladu s odredbama Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara;

-iz rješenja Ministarstva kulture, Uprave za zaštitu kulturne baštine, Konzervatorski odjel u Rijeci, klasa: UP/I-612-08/16-04/0519, ur.br.: 532-04-02-11/11-16-2 od 08. travnja 2016. (list 205-206 spisa) utvrđeno je da je odbijen zahtjev za izdavanje potvrde glavnog projekta "DV projekt" d.o.o. iz Malog Lošinja, O. Ostromana 1, broj elaborata 11/15-A od veljače 2015. investitora Ivana Luketine iz Velog Lošinja, V. Gortana 27, za izgradnju spremišta na k.č. 710 k.o. Veli Lošinj.

11. Iz izvotka kaznene evidencije za okrivljenika (list 260 spisa) proizlazi da je isti neosuđivan.

12. Analizirajući rezultate ovako provedenog dokaznog postupka, po stavu ovog suda dokazano je da je okrivljenik počinio kaznena djela koja mu se optužnicom stavljaju na teret, pa ga je za ista djela valjalo oglasiti krivim i osuditi po zakonu.

13. Naime, uzimajući u obzir rezultate provedenog dokaznog postupka ovaj sud utvrđuje ne spornim:

- da je predmetna nekretnina koja se nalazi u uvali Pljeski k.č. br. 710 k.o. Veli Lošinj u inkriminirano vrijeme bila u vlasništvu Krešimira Lešića ;

- da se na predmetnoj nekretnini nalazi objekt koji je po svojoj pravnoj prirodi bio kulturno dobro odnosno spomenik kulture;

-da su se na toj nekretnini izvodili radovi na način da je navedeni objekt koji je bio ruševina srušen u potpunosti te da je izgrađen novi objekt za koji nije postojala pravomoćna građevinska dozvola;

- da je za rekonstrukciju predmetne ruševine izdan glavni projekt od strane TD DV Projekt d.o.o. Mali Lošinj koji je bio i odobren od strane Konzervatorskog odjela Rijeka kao i da rušenje tog objekta i gradnja novog objekta nije bila u skladu niti sa tim glavnim projektom, a što sve proizlazi i iz iskaza građevinske inspektorice Vildane Žuža kojeg sud u tom dijelu prihvaća kao istinitog jer ne nalazi razloga da bi ista u tom dijelu lažno iskazivala. Radi se o građevinskoj inspektorici koja je nesporno provela inspekcijski pregled nekretnine 26. siječnja 2016. i tijekom istog zatvorila gradilište postavljanjem posebne službene oznake;

- da su se i nakon zatvaranja gradilišta 26. siječnja 20216., radovi nastavili; da je kameni objekt izgrađen u cijelosti, a da se službeni znak o obustavi građenja nije poštivao jer je uklonjen (da je tome tako dodatno proizlazi iz zapisnika o inspekcijskom pregledu od 31. listopada 2016.).

14. Međutim sporno jest, je li upravo okrivljenik gradio građevinu na način kako ga se to tereti inkriminiranim radnjama i je li skinuo službeni znak, sve kako je to opisano u činjeničnom opisu optužnice. To stoga što je okrivljenik negirao učin kaznenih djela, priznajući doduše da je započeo sa izvođenjem radova, ali je ustvrdio da ih nije nastavio i da ne zna tko je izgradio novi objekt. Ujedno je osporio da bi upravo on skinuo službeni znak.

15. Kazneno djelo protiv okoliša - protupravnom gradnjom iz čl. 212. KZ/11, čini onaj tko protivno propisima gradi građevinu u području koje je propisom ili odlukom nadležnog tijela proglašeno zaštićenom prirodnom vrijednosti, kulturnim dobrom ili drugim područjem od posebnog interesa za državu. Nadalje, kazneno djelo protiv javnog reda - skidanja i povrede službenog pečata i znaka iz čl. 317. st. 1. KZ/11 čini onaj tko skine ili povrijedi službeni znak koji je ovlaštena službena osoba stavila radi osiguranja predmeta, prostorije ili prostora, ili tko bez skidanja ili povrede pečata ili znaka uđe u takav prostor ili prostoriju ili otvori osigurani predmet. Dakle, u konkretnom slučaju u pogledu kaznenog djela protupravne gradnje razvidno je da se radi o blanketnom kaznenom djelu jer biće kaznenog djela upućuje na kršenje drugih propisa odnosno postupanje protivno propisima. Cijeneći sadržaj predmetnog činjeničnog opisa inkriminacije razvidno je da ista upućuje na kršenje odredbe čl. 61. b Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara (Narodne Novine broj: 69/99., 151/03., 100/04., 87/09., 88/10., 61/11., 25/12., 136/12., 157/13., 152/14., 98/15. i 102/15., dalje : ZZOKD) te odredbe čl. 106. st. 1. Zakona o gradnji (Narodne Novine broj: 153/13, dalje: ZG). Odredbom čl. 106. st. 1. ZG propisano je da se građenju građevine može pristupiti na temelju pravomoćne građevinske dozvole, a graditi se mora u skladu s tom dozvolom, ako tim Zakonom ili propisom donesenim na temelju tog Zakona nije drukčije propisano. Nadalje, odredbom čl. 61. b ZZOKD propisano je da je za građenje jednostavnih i drugih građevina i radove unutar kulturno-povijesne cjeline, na pojedinačnom kulturnom dobru, kao i na području prostornih međa kulturnoga dobra

za koje sukladno propisu kojim se uređuje gradnja nije potrebno ishoditi građevinsku dozvolu, investitor dužan prije započinjanja radova pribaviti posebne uvjete zaštite kulturnoga dobra koje izdaje nadležno tijelo. Zahtjev za utvrđivanje posebnih uvjeta zaštite kulturnoga dobra iz st. 1. ovoga članka odbit će se rješenjem ako su predloženi radovi u suprotnosti s utvrđenim mjerama zaštite i očuvanja kulturnoga dobra ili svrhom zaštite kulturnoga dobra propisanom ovim Zakonom. Za građenje i radove iz st. 1. ovoga članka koji se obavljaju na temelju glavnog projekta investitor je dužan prije započinjanja radova ishoditi potvrdu koju izdaje nadležno tijelo i kojom utvrđuje da je glavni projekt u skladu s ovim Zakonom glede pitanja u vezi s kojima su utvrđeni posebni uvjeti zaštite kulturnoga dobra. Ako glavni projekt nije usklađen s izdanim posebnim uvjetima, zahtjev za izdavanje potvrde se odbija rješenjem. Za građenje i radove iz st. 1. ovoga članka koji se ne obavljaju na temelju glavnog projekta investitor je dužan prije započinjanja radova pribaviti prethodno odobrenje nadležnog tijela.

16. Prije svega, ovaj sud temeljem materijalne dokumentacije utvrđuje kao odlučnu činjenicu da je okrivljenik bio investitor predmetnih radova. To proizlazi iz dopisa Ministarstva kulture, Uprave za zaštitu kulturne baštine Konzervatorskog odjela u Rijeci kojim isto tijelo 01. ožujka 2016. obavještava Ministarstvo graditeljstva i prostornog uređenja da se u prilogu dostavlja potvrda tog odjela od 26. veljače 2016. kojom se odobrava predmetna izgradnja investitora Ivana Luketina iz Velog Lošinja prema Glavnom projektu tvrtke DV Projekt d.o.o. Mali Lošinj, s tim da je doista iz potvrde navedenog odjela od 26. veljače 2016. (list 203 spisa) razvidno da se njome potvrđuje Glavni projekt tvrtke DV Projekt d.o.o. Mali Lošinj broj elaborata 11/15-A investitora Ivana Luketina iz Velog Lošinja.

Nastavno, ovaj sud utvrđuje kao odlučnu činjenicu da je izvođač predmetnih radova bio okrivljenik u sklopu svog TD Luketina graditeljstvo d.o.o. To proizlazi kako iz zapisnika o inspekcijskom pregledu od 26. siječnja 2016. iz kojeg je razvidno da je na predmetnoj nekretnini za TD Luketina graditeljstvo d.o.o. zatečen njegov djelatnik Martin Luketina, a uostalom niti sam okrivljenik ne spori da je izvodio radove, pri čemu sud utvrđuje da ih je izvodio u sklopu svog TD Luketina graditeljstvo d.o.o. Osim toga u konačnici i presudom Upravnog suda u Rijeci posl. br. : 1 Usl – 793/16 od 27. veljače 2019. poništeno je rješenje Ministarstva graditeljstva i prostornog uređenja RH od 15. travnja 2016. jer je u tom rješenju pogrešno bilo naloženo pravnoj osobi Luketina graditeljstvo d.o.o. kao investitoru da ukloni predmetni objekt umjesto investitoru fizičkoj osobi Ivanu Luketinu, a što ovaj sud utvrđuje da se kao greška pojavljuje i u nekim drugim ispravama koje prileže spisu (konkretno katalogu bespravne gradnje sačinjenog od strane Vildane Žuža, a koja je i donijela predmetno rješenje koje joj je, kako je to i navedeno, između ostalog, i zbog te greške, poništeno), pa dakle, slijedi da i iz te presude proizlazi da je okrivljenik bio investitor, a njegovo TD Luketina graditeljstvo d.o.o., izvođač.

17. U pogledu predmetnih radova utvrđena je odlučna činjenica da je sporni spomenik kulture koji je u naravi bio ruševina, u potpunosti srušen pri čemu je to utvrđeno kako iz iskaza svjedokinje Vildane Žuža, građevinske inspektorice, tako i iz njezina dopisa od 22. ožujka 2016., a da je izgrađen u potpunosti novi objekt koji nije u skladu sa glavnim projektom i bez pravomoćne dozvole također proizlazi kako iz iskaza svjedokinje Vildane Žuža, ali i iz zapisnika o inspekcijskom pregledu od 31. listopada 2016. No, kako je to već i prije navedeno, činjenicu rušenja postojećeg objekta u potpunosti te građenja novog, okrivljenik nije sporio, s tim da je izvođenje tih

radnji bez pravomoćne građevinske dozvole i u ne skladu s glavnim projektom, utvrđeno na temelju iskaza građevinske inspektorice Vildane Žuža koja je to potvrdila te dodatno navela da po tom glavnom projektu TD DV projekt d.o.o. Mali Lošinj, objekt nije smio biti srušen već saniran, a da je uklonivši spomenik kulture okrivljenik postupio protivno glavnom projektu, a kako je izgradio novu građevinu, za istu mu je trebala građevinska dozvola. Navedene dijelove iskaza svjedokinje Vildane Žuža sud prihvaća kao istinite, isto kao i u nastavnom dijelu njezina iskaza u kojem je pojašnjavajući izgradnju novog objekta navela i to da je napravljena jedna etaža ispod kote terena, te iznad kote terena izgrađeni kameni zidovi natkriveni jednostrešnim krovom, a što sud na temelju njezinog iskaza također utvrđuje kao odlučnu činjenicu.

18. Dakle, točno je da je izvođač predmetnih radova koji su nesporno izvedeni bio okrivljenik, što on niti sam ne spori, a potvrđuje i svjedokinja Vildana Žuža, s tim da sud uzimajući u obzir da je prilikom inspekcijskog nadzora 26. siječnja 2016. zatečen djelatnik TD Luketina graditeljstvo d.o.o. koji je tada provodio iskope kao i navedenu presudu Upravnog suda u Rijeci iz koje proizlazi da je izvođač bio pravna osoba TD Luketina graditeljstvo d.o.o., to ovaj sud zaključno utvrđuje da je to TD Luketina graditeljstvo d.o.o. formalnopravno bilo izvođač radova.

Okrivljenik je, osim što je sa svojom pravnom osobom TD Luketina graditeljstvo d.o.o. bio izvođač, bio je i investitor, ali kao fizička osoba. Sud ne prihvaća okrivljenikovu obranu na raspravi u kojoj on negira da bi bio investitor, jer kako je to već prethodno navedeno, njegova uloga investitora kao fizičke osobe proizlazi iz navedene materijalne dokumentacije, a koja ničim nije dovedena u pitanje u pogledu istinitosti i vjerodostojnosti. Osim toga, iako je okrivljenik na raspravi negirao da bi bio investitor, u prethodnom postupku iznoseći obranu je iskazao da je on htio adaptirati predmetni objekt čime je zapravo priznao da je investitor ipak bio.

Nadalje, sud ne prihvaća obranu okrivljenika iznesenu na raspravi u dijelu u kojem je rekao da je radove dogovarao i sa stricem Krešimira Lešića kojeg u prethodnom postupku kada su njegova sjećanja bila svježija odnosno prilikom iznošenja obrane u prethodnom postupku 10. kolovoza 2017. nije spominjao, pa je ocjena suda da je taj dio njegove obrane usmjeren ka pokušaju otklanjanja kaznenopravne odgovornosti. Ovo tim više ukoliko se uzme u obzir da je strica Krešimira Lešića u obrani pred sudom okrivljenik spomenuo 22. svibnja 2026., a nakon što ga je Krešimir Lešić spomenuo na raspravi 16. siječnja 2026., iako ga on niti ranije prilikom ispitivanja nije spominjao. Sud ne prihvaća kao istinit niti iskaz svjedoka Krešimira Lešića u dijelu u kojem je 16. siječnja 2026. izričito naveo da je investitor bio njegov stric Zvonimir Lešić koji je preminuo u prosincu 2023. To stoga što je prije svega takav njegov navod iz iskaza protivan materijalnoj dokumentaciji (iz koje proizlazi da je investitor bio okrivljenik), a u kojoj se niti u jednom segmentu ne spominje ime Zvonimira Lešića. Osim toga da je Zvonimir Lešić doista bio investitor predmetnih radova (a što nije), tada bi već prilikom prvog ispitivanja Krešimir Lešić na raspravi pred sudom, a na upit branitelja je li mu poznato je li okrivljenik bio investitor odgovorio da mu je poznato i da nije bio (a odgovorio je da mu nije poznato da je bio).

Po ovom pitanju tko je bio investitor predmetnih radova, tu je i iskaz svjedokinje Vildane Žuža koja je na raspravi pred sudom 19. travnja 2023. izjavila da je investitor bio Krešimir Lešić, ali ga sud u tom djelu ne prihvaća kao istinit jer tako nešto osim što ne proizlazi iz materijalne dokumentacije, a što je odlučno, ne proizlazi niti iz obrane okrivljenika pa niti samog Krešimira Lešića koji tako nešto ne tvrdi. Ovakav dio iskaza svjedokinje Vildane Žuža, a s obzirom da je ipak dan sa višegodišnjim odmakom, sud

pridaje utjecaju proteka vremena, pa takav njezin navod ne umanjuje gore navedenu ocjenu vjerodostojnosti i istinitosti preostalog dijela njezinog iskaza.

Sud nije posebno cijenio iskaz svjedoka Duška Bogdanovića s obzirom da je isti iskazao da ne zna tko je rušio predmetni objekt, da ne zna je li okrivljenik vlasnik toga ili nije, s tim da ne zna niti tko je vlasnik te čestice, iz čega proizlazi da on nema nekih saznanja vezanih za radnje inkriminacije navedene u činjeničnom opisu, kao što ih nema niti svjedokinja Almedina Hasić, slijedom čega niti njezin iskaz sud nije posebno cijenio.

19. Prema tome, na temelju svega navedenog, sud nalazi dokazanim da je okrivljenik u inkriminiranom vremenu znajući da je predmetni objekt spomenik kulture (što već proizlazi iz činjenice da je imao, dakle, tražio je odobrenje Konzervatorskog odjela koje ne bi tražio da nije znao da je u pitanju kulturno dobro), u potpunosti ga srušio te izgradio novi objekt koji nije u skladu sa glavnim projektom TD DV Projekt d.o.o. Mali Lošinj odobrenog od strane Konzervatorskog odjela Rijeka i bez pravomoćne građevinske dozvole, čime je postupio protivno propisima i to čl. 61 b ZZOKD i čl. 106. st.1. ZG počinio i kazneno djelo protupravne gradnje iz čl. 212. KZ/11. Ovdje se ističe, a u pogledu vremena inkriminacije, da je na temelju zapisnika o inspekcijskom pregledu utvrđeno da je inspekcijski nadzor izvršen 26. siječnja 2016. (što je prvi dan vremena inkriminacije) te je na bespravnom gradilištu stavljen službeni znak da je gradilište zatvoreno, dok je nastavnim inspekcijskim nadzorom 31. listopada 2016. utvrđeno da je započeta izgradnja objekta od kamena dovršena u cijelosti i da se nije poštivao znak zabrane daljnje gradnje. Dakle službeni znak je postavila ovlaštena osoba pri obavljanju svojih službenih ovlaštenja, a okrivljenik je bio i morao biti svjestan da je riječ u znaku koji je postavila ovlaštena osoba radi osiguranja bespravnog gradilišta. Stoga je u cijelosti neosnovana obrana okrivljenika kojom negira počinjenje kaznenog djela iz čl. 317. st. 1. KZ/11 jer je u postupku nesporno utvrđeno da su radovi unatoč zabrani od 26. siječnja 2016. izvedeni i da je kameni objekt dovršen u cijelosti, a što proizlazi i iz dopisa PPP Rijeka u kojem je navedeno da je 28. kolovoza 2016. (i to je zadnji dan vremena inkriminacije) utvrđeno da je službena oznaka "zatvoreno gradilište" uklonjena, a da je na samom objektu postavljen krov prekriven crijepom, postavljeni su oluci, betonski zidovi su obloženi kamenom, što je sve razvidno i iz fotografija koje su prilog tom dopisu. Kako je utvrđeno da su građevinski radovi izvedeni i kameni objekt dovršen u cijelosti, to je jasno da je upravo okrivljenik bio taj koji je skinuo službeni znak koji je ovlaštena službena osoba stavila radi osiguranja prostora, s tim da je logično da je okrivljenik to učinio jer je upravo njemu i bilo u interesu da objekt kojemu je on investitor, a njegovo TD izvođač završi, a koji završetak je utvrđen zapisnikom o inspekcijskom pregledu od 31. listopada 2016. Opisanim postupanjem okrivljenik je počinio i kazneno djelo skidanja i povrede službenog pečata i znaka iz čl. 317. st. KZ/11., s tim da se ovdje u konačnici navodi da sud ne prihvaća obranu okrivljenika u kojoj je on naveo da ne zna tko je izgradio novi objekt i takvu njegovu obranu u cijelosti smatra usmjerenoj ka otklanjanju kaznenopravne odgovornosti, sve uzimajući u obzir gore navedeno obrazloženje. Tim više ako se uzme u obzir da je okrivljenik bio investitor a njegovo TD izvođač pa mu je svakako bilo u interesu da se objekt završi.

20. Sud smatra kako u radnjama okrivljenika nema isključenja protupravnosti; kako je okrivljenik u vrijeme počinjenja kaznenog djela bio ubrojav kada je postupao s izravnom namjerom jer je bio svjestan da su njegova djela zabranjena, te da ne postoji

niti jedan ispričavajući razlog u njegovom postupanju. Isto tako sud smatra da je okrivljenik tempore criminis bio svjestan svih zakonskih obilježja kaznenih djela za koja je sa potpunom izvjesnošću utvrđeno da ih je počinio, a nije se nalazio u zabludi glede okolnosti koje isključuju protupravnost. Dakle, okrivljenik je inkriminiranim mu postupanjem ostvario sva zakonska obilježja kaznenog djela protupravne gradnje iz čl. 212. KZ/11 i kaznenog djela skidanja i povrede službenog pečata i znaka iz čl. 317. st.1. KZ/11.

21. Prilikom odlučivanja o vrsti i visini kaznenopravne sankcije koja bi odgovarala kaznenopravnoj odgovornosti i ličnosti okrivljenika, sud je vodio računa o olakotnim i otegotnim okolnostima na strani istog. U tom smislu sud je olakotnim cijenio okrivljenikovu neosuđivanost iz čega slijedi da je ovakvo inkriminirano postupanje okrivljenika jedan izoliran događaj u njegovom inače neporočnom životu u kojem nije dolazio u sukob sa zakonom i društvenim normama, dok mu je otegotnim cijenio društvenu opasnost počinjenja ovakvih djela. Uzimajući u obzir navedeno, zapriječenu kaznu za ova kaznena djela kao i njihovu društvenu opasnost, sud je okrivljeniku za oba počinjena kaznena djela utvrdio pojedinačne kazne zatvora u trajanju od 8 mjeseci, a potom mu izrekao jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju 1 godine sve sukladno zakonskim odredbama navedenim u izreci presude. Potom je okrivljeniku sud izrekao uvjetnu osudu na način da mu se izrečena jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 1 godine neće izvršiti ukoliko u roku od 3 godine ne počinu novo kazneno djelo. Mišljenje je suda da se ovako izrečenom kaznom zatvora uz primjenu uvjetne osude mogu ostvariti ciljevi specijalne i generalne prevencije te da je ista u konačnici primjerena okolnostima kaznenog djela i osobi okrivljenika.

22. Kako je okrivljenik proglašen krivim, na temelju čl. 148. st. 6. ZKP/08 sud je u pogledu troškova kaznenog postupka istoga oslobodio plaćanja istih s obzirom da okrivljenik nema primanja, pa bi određivanjem obveze plaćanja troškova postupka bilo dovedeno u pitanje njegovo uzdržavanje.

Rijeka, 27. svibnja 2026.

Sutkinja
Tina Ružić Škrobonja

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU:

Protiv ove presude žalba se može podnijeti u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka ovjerenog prijepisa iste. Žalba se podnosi u 3 (tri) istovjetna primjerka putem ovog suda, a o žalbi odlučuje drugostupanjski sud.

DNA:

- ODO u Rijeci uz zapisnik od 22. svibnja 2026.
- okrivljeniku
- branitelju uz zapisnik od 22. svibnja 2026.

Broj zapisa: **9-3088a-3c985**

Kontrolni broj: **0cb5b-90fbb-d555c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.